EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 24.1.2006
KOM(2006) 7 lopullinen

2006/0008 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttamisesta ja liitteen XI sisällön määrittämisestä

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 83 artiklan mukaisesti ”tiettyjen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista koskevat erityissäännökset mainitaan liitteessä XI”. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 johdanto-osan 41 kappaleen mukaisesti puolestaan ”on tarpeen antaa kansallisen lainsäädännön ominaispiirteitä vastaavia erityisiä säännöksiä, jotta yhteensovittamissääntöjen soveltaminen helpottuu”.

- **Yleistä**

Asetuksella (EY) N:o 883/2004 korvataan asetus (ETY) N:o 1408/71, jossa tällä hetkellä säädetään sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta. Uudella asetuksella yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä XI annetaan ”Erityissäännökset jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen soveltamiseksi”, ja sillä korvataan asetuksen (ETY) N:o 1408/71 vastaava liite VI. Asetuksessa (EY) N:o 883/2004 säädetään, että liitteen XI sisältö on määritettävä ennen kyseisen asetuksen soveltamisen alkamispäivää. Liite on välttämätön, jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden eri sosiaaliturvajärjestelmien ominaispiirteet.

Joistakin liitteeseen XI sisällytettävistä kohdista sovittiin neuvotteluissa, jotka koskivat nykyaikaistettua asetusta (ks. neuvoston asiakirja 8851/04 ADD 1). Saksaa ja Itävaltaa koskevia kohtia, jotka koskevat tiettyjä alueellisia etuuksia, joista sovittiin alun perin kesäkuussa 2003, ei ole kuitenkaan sisällytetty tähän ehdotukseen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön viimeaikaisen kehityksen vuoksi (ks. julkisasiamiehen ratkaisuehdotus asiassa *Hosse*, C-286/03, 20.10.2005). Lisäksi otsakkeessa ”C. TANSKA” olevasta 4 kohdasta sovittiin hyväksyttäessä asetus (EY) N:o 647/2005, jolla muutetaan asetusta (ETY) N:o 1408/71.

- **Voimassa olevat säännökset**

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 liite XI vastaa asetuksen (ETY) N:o 1408/71 liitettä VI. Molemmissa liitteissä annetaan erityissäännöksiä jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseksi. Yksinkertaistamista koskevan yleistavoitteen mukaisesti liitteessä XI on vähemmän kohtia kuin liitteessä VI.

- **Johdonmukaisuus muiden unionin politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ei sovelleta.

2) ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Asianomaisten kuuleminen**

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus osallistujista

Koska asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteessä XI annetaan erityissäännöksiä jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseksi, kutakin jäsenvaltiota pyydettiin toimittamaan ehdotuksia, jotka ovat tarpeen sen lainsäädännön soveltamista varten. Komission yksiköt arvioivat ehdotukset ja keskustelivat niistä tarkemmin jäsenvaltioiden virkamiesten kanssa.

Yhteenveto vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Jäsenvaltiot pyysivät noin 150:tä mainintaa lisättäviksi liitteeseen XI, ja niistä noin 50 hyväksyttiin. Muita pyyntöjä liitteeseen XI tehtävistä yleisluontoisemmista lisäyksistä on käsitelty ehdotuksissa, jotka koskevat asetukseen (EY) N:o 883/2004 tehtäviä vähäisiä muutoksia; ne ovat luonteeltaan pääasiassa teknisiä. Muita seikkoja on otettu huomioon täytäntöönpanoasetusta koskevassa ehdotuksessa. Joitakin pyyntöjä ei pidetty asianmukaisina sisällytettäviksi liitteeseen, koska ne olivat aiheettomia tai eivät sopineet asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamisalaan.

- **Asiantuntijalausunnot**

Ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu.

- **Vaikutusten arviointi**

Asetuksella (EY) N:o 883/2004 yksinkertaistetaan ja nykyaikaistetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä. Asetuksessa (EY) N:o 883/2004 säädetään, että liitteen XI sisältö on määritettävä ennen kyseisen asetuksen soveltamisen alkamispäivää. Liite on välttämätön, jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden eri sosiaaliturvajärjestelmien ominaispiirteet.

Ehdotetulla asetuksella helpotetaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista ja yksinkertaistetaan nykyisiä menettelyjä. Sillä on myönteistä vaikutusta nykyiseen lainsäädäntöön verrattuna, ja sillä parannetaan hallinnollisia menettelyjä kaikkien asetuksen käyttäjien, esimerkiksi kansallisten sosiaaliturvaviranomaisten, työnantajien, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, sekä yksittäisten kansalaisten kannalta. Tässä vaiheessa saattaa kuitenkin olla vaikea arvioida täsmällisiä vaikutuksia.

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Tiivistelmä ehdotetuista toimista**

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 liite XI sisältää erityiset menettelyt tiettyjen jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen soveltamiseksi. Liitteellä helpotetaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamista, koska sillä taataan yhteisön lainsäädännön sujuva toiminta kansallisen lainsäädännön kanssa. Liitteessä XI on kutakin jäsenvaltiota kohti erillinen jakso, joka sisältää tarvittaessa lisäsäännöksiä kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön erityispiirteistä. Kunkin merkinnän tarkoituksena on taata, että asetusta voidaan soveltaa moitteettomasti kyseisessä jäsenvaltiossa.

- **Oikeusperusta**

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 42 ja 308 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan siltä osin kuin ehdotus ei kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita seuraavista syistä:

Perustamissopimuksen 42 artiklassa edellytetään sosiaaliturvan yhteensovittamiseksi yhteisön toimia, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että perustamissopimuksessa määrättyä oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voidaan harjoittaa täysimittaisesti. Ilman yhteensovittamista vapaan liikkuvuuden toimivuus saattaisi vaarantua, koska ihmiset hyödyntäisivät oikeutta epätodennäköisemmin, jos se käytännössä tarkoittaisi toisessa jäsenvaltiossa jo hankittujen sosiaaliturvaoikeuksien menettämistä. Sosiaaliturvaa koskevalla yhteisön nykyisellä lainsäädännöllä ei pyritä korvaamaan kansallisia eri sosiaaliturvajärjestelmiä. On korostettava, että ehdotettu asetus ei ole yhdenmukaistamistoimenpide eikä siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen yhteensovittamisen toiminnan kannalta. Ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan nykyisiä järjestelyitä.

Liite XI perustuu pääosin jäsenvaltioiden toimiin. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan voi antaa tällaisia säännöksiä kansallisella tasolla, koska ne voisivat olla ristiriidassa asetuksen kanssa. Sen vuoksi onkin varmistettava liitteessä XI, että asetus on asianmukaisesti mukautettu niin, että sitä voidaan soveltaa tosiasiallisesti kyseisessä jäsenvaltiossa.

Ehdotuksen tavoitteet saavutetaan paremmin yhteisön toimilla seuraavista syistä:

Sosiaaliturvajärjestelmien – liite XI mukaan lukien – yhteensovittaminen voidaan toteuttaa vain yhteisön tasolla. Tarkoituksena on varmistaa, että sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen toimii tosiasiallisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

Laatuindikaattoreiden osalta voidaan todeta, että koska ehdotuksessa on kyse puhtaasti yhteensovittamistoimesta, se voidaan toteuttaa ainoastaan yhteisön tasolla. Ehdotuksen ansiosta jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittaminen tehostuu.

Jäsenvaltiot ovat edelleen vastuussa omien sosiaaliturvajärjestelmiensä järjestämisestä ja rahoittamisesta.

Näin ollen ehdotuksessa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus noudattaa suhteellisuusperiaatetta seuraavista syistä:

Asetuksessa (EY) N:o 883/2004 edellytetään tällaista toimea, koska liite XI on osa tätä asetusta.

Ehdotetulla asetuksella helpotetaan jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista, ja siitä on näin ollen hyötyä sekä kansalaisille että sosiaaliturvasta vastaaville viranomaisille. Ehdotukseen sisältyvät erityissäännökset perustuvat jäsenvaltioiden ehdotuksiin, mikä tarkoittaa sitä, että mahdolliset taloudelliset ja hallinnolliset rasitteet on minimoitu ja ne ovat oikeassa suhteessa edellä mainittuun tavoitteeseen nähden. Ilman liitettä XI taloudelliset ja hallinnolliset rasitteet olisivat todennäköisesti suuremmat.

- **Säädöstyypin valinta**

Ehdotettu säädöstyyppi: asetus.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Vaihtoehtoja ei ole, sillä asetuksessa (EY) N:o 883/2004 edellytetään tällaista toimea, koska liite XI on osa kyseistä asetusta.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta yhteisön talousarvioon.

5) LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella yksinkertaistetaan lainsäädäntöä sekä (EU:n tai kansallisten) viranomaisten hallinnollisia menettelyjä.

Asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteeseen XI tulee vähemmän merkintöjä kuin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 vastaavaan liitteeseen VI.

Liitteellä XI helpotetaan toimivaltaisten viranomaisten yhteensovittamistehtäviä, koska siihen sisältyy erityissäännöksiä tiettyjen jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamiseksi.

- **Euroopan talousalue**

Ehdotettu säädös on ETA:n kannalta merkityksellinen, minkä vuoksi se tulisi ulottaa koskemaan Euroopan talousaluetta.

- **Ehdotuksen yksityiskohtaiset perustelut**

1. Liitteessä XI pyritään ottamaan huomioon jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien ominaispiirteet. Jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle ehdotuksensa sekä oikeudelliset ja käytännön selvitykset järjestelmästään ja lainsäädännöstään.

2. Järkeistämistarpeen mukaisesti on noudatettu yhteistä lähestymistapaa sen

varmistamiseksi, että eri jäsenvaltioiden merkintöjä, jotka ovat saman luonteisia tai joilla on sama tavoite, käsitellään periaatteessa samalla tavalla.

3. Joitakin merkintöjä ei ole sisällytetty liitteeseen XI, koska asia on otettu esiin laajemmalla tasolla – joko asetuksen (EY) N:o 883/2004 selkeyttämisen yhteydessä tai täytäntöönpanoasetusta koskevaan ehdotukseen sisältyvällä säännöksellä.

4. Asetuksen (EY) N:o 883/2004 säännöksiin on tehty joitakin teknisiä muutoksia, joilla on sisällytetty siihen yleisluonteisia kohtia ja on myös vältetty useat samanlaiset merkinnät liitteessä XI eri jäsenvaltioiden osalta.

5. Koska asetuksen (EY) N:o 883/2004 tavoitteena on koordinoida sosiaaliturvalainsäädäntöä, jonka alalla jäsenvaltioilla on yksinomainen vastuu, liitteeseen XI ei ole sisällytetty merkintöjä, jotka eivät ole yhteensopivia asetuksen tarkoituksen tai tavoitteen kanssa, eikä merkintöjä, joilla pyritään yksinomaan selkeyttämään kansallisen lainsäädännön tulkintaa.

2006/0008 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 muuttamisesta ja liitteen XI sisällön määrittämisestä

(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,[1]

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,[2]

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,[3]

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,[4]

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 51 artiklan 3 kohdassa, 56 artiklan 1 kohdassa ja 83 artiklassa viitataan jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista koskeviin erityissäännöksiin, jotka esitetään kyseisen asetuksen liitteessä XI. Liitteessä XI on tarkoitus ottaa huomioon jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien ominaispiirteet, jotta helpotetaan yhteensovittamissääntöjen soveltamista.

(2) Useat jäsenvaltiot ovat ehdottaneet sosiaaliturvalainsäädäntönsä soveltamista koskevia merkintöjä sisällytettäväksi liitteeseen XI ja toimittaneet komissiolle oikeudelliset ja käytännön selvitykset lainsäädännöstään ja järjestelmistään.

(3) Uuden asetuksen järkeistämis- ja yksinkertaistamistarpeen mukaisesti tarvitaan yhteinen lähestymistapa sen varmistamiseksi, että eri jäsenvaltioita koskevia merkintöjä, jotka ovat saman luonteisia ja joilla on sama tavoite, käsitellään periaatteessa samalla tavalla.

---

1 EUVL C [...], [...], s. [...].
2 EUVL C [...], [...], s. [...].
3 EUVL C [...], [...], s. [...].
4 EUVL C [...], [...], s. [...].

(4) Koska asetuksen (EY) N:o 883/2004 tavoitteena on koordinoida sosiaaliturvalainsäädäntöä, jonka alalla jäsenvaltioilla on yksinomainen vastuu, asetukseen ei pitäisi sisällyttää merkintöjä, jotka eivät ole yhteensopivia asetuksen tarkoituksen tai tavoitteen kanssa, eikä merkintöjä, joilla pyritään yksinomaan selkeyttämään kansallisen lainsäädännön tulkintaa.

(5) Joissakin ehdotuksissa tuli esiin kysymyksiä, jotka ovat yhteisiä useille jäsenvaltioille; sen vuoksi on asianmukaista käsitellä näitä kysymyksiä yleisemmällä tasolla joko selkeyttämällä asetuksen (EY) N:o 883/2004 tekstiä tai sen jotakin toista liitettä, jota näin ollen olisi muutettava vastaavasti, tai antamalla säännös 89 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa ennemminkin kuin sisällyttämällä samankaltaisia säännöksiä liitteeseen XI useiden jäsenvaltioiden osalta.

(6) Tiettyjä erityiskysymyksiä on myös asianmukaista käsitellä niiden tarkoituksen ja sisällön mukaan muissa liitteissä pikemminkin kuin liitteessä XI, jotta taataan asetuksen liitteiden johdonmukaisuus.

(7) Jotta helpotetaan asetuksen käyttöä kansalaisten kannalta, kun he pyytävät tietoja tai jättävät hakemuksia jäsenvaltioiden laitoksille, kyseisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä koskevat viittaukset olisi tehtävä myös alkuperäiskielellä mahdollisuuksien mukaan, jotta vältetään mahdolliset väärinymmärrykset.

(8) Asetus (EY) N:o 883/2004 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(9) Asetuksessa (EY) N:o 883/2004 todetaan, että sitä sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivästä lähtien. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava samasta päivästä alkaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 883/2004 seuraavasti:

1. Korvataan 14 artiklan 4 kohta seuraavasti:

“4 Jos jäsenvaltion lainsäädännössä oikeus vapaaehtoiseen vakuutukseen tai valinnaiseen jatkuvaan vakuutukseen edellyttää asumista kyseisessä jäsenvaltiossa tai aiempaa toimimista palkkatyöntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, 5 artiklan b alakohtaa sovelletaan vain henkilöihin, jotka joskus aiemmin ovat kuuluneet kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön piiriin palkkatyön tai itsenäisen ammatinharjoittamisen perusteella.

5 Jos jäsenvaltion lainsäädännössä oikeus vapaaehtoiseen vakuutukseen tai valinnaiseen jatkuvaan vakuutukseen edellyttää, että henkilöllä on täyttyneitä vakuutuskausia, tällainen oikeus myönnetään vain henkilöille, joilla on aiemmin täyttyneitä vakuutuskausia kyseisessä jäsenvaltiossa samassa järjestelmässä.”

2. Lisätään 51 artiklan 3 kohtaan ilmaisu ”tarvittaessa” ennen ilmaisua ”kunkin asianomaisen jäsenvaltion osalta liitteessä XI säädettyjen menettelyjen mukaisesti”.

3. Korvataan 52 artiklan 4 kohta seuraavasti:

“4 Toimivaltainen viranomainen voi luopua pro rata -laskelmasta

a) jos 1 kohdan a alakohdan mukainen laskelma jossain jäsenvaltiossa johtaa aina siihen tulokseen, että itsenäinen etuus on vähintään yhtä suuri kuin 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu pro rata -etuus

b) jos eläke perustuu maksuperusteiseen järjestelmään.

Edellä olevassa a ja b alakohdassa tarkoitetut tapaukset esitetään liitteessä VIII.”

4. Lisätään 56 artiklan 1 kohdan c alakohtaan ilmaisu ”tarvittaessa” ennen ilmaisua ”asianomaisen jäsenvaltion osalta liitteessä XI säädettyjen menettelyjen mukaisesti”.

5. Muutetaan liitteet tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan […] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 883/2004 liitteet seuraavasti:

1. Lisätään liitteessä I olevassa II jaksossa otsakkeen ”C. RANSKA” alla olevan tekstin jälkeen seuraava virke:

   ”paitsi silloin, kun ne maksetaan henkilölle, johon sovelletaan edelleen Ranskan lainsäädäntöä 12 artiklan tai 16 artiklan nojalla”.

2. Muutetaan liite VIII seuraavasti:

   a) korvataan liitteen otsikko seuraavasti:

      ”TAPAUKSET, JOISSA VOIDAAN LUOPUA PRO RATA -LASKELMASTA”

   b) lisätään otsakkeen ”A. TANSKA” alla olevan merkinnän jälkeen seuraava:

      ”AA. SAKSA
      *Berufsständische Versorgungseinrichtung für die kammerfähigen Berufe*sta (sosiaaliturvalaitos ammateille, joilla on oma edustuskamari) maksettavat etuudet.”

   c) lisätään otsakkeen ”B. RANSKA” alla olevan merkinnän jälkeen seuraava:

      ”Perus- tai täydentävät järjestelmät, joissa vanhuusetuudet lasketaan eläkepisteiden perusteella.”

   d) lisätään otsakkeen ”D. ALANKOMAAT” alla olevan merkinnän jälkeen seuraavat:

      ”DA. ITÄVALTA
      *Versorgungseinrichtung der Kammern der Freien Berufe*sta (vapaiden ammattien edustuskamarin sosiaaliturvalaitos) maksettavat etuudet tai etuuksien osat, jotka rahoitetaan yksinomaisesti pääomarahoitteisesta eläkejärjestelmästä tai jotka perustuvat eläketilijärjestelmään.

      DB. PUOLA
      Vanhuuseläkkeet, jotka maksetaan maksuperusteisesta järjestelmästä.”

   e) lisätään otsakkeen ”G. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA” alla olevan merkinnän jälkeen seuraavat:
      ”Kaikki hakemukset, jotka koskevat portaittaisia eläke-etuuksia, jotka maksetaan vuonna 1965 annetun vakuutuslain (National Insurance Act 1965) 36 ja 37 §:n mukaisesti ja vuonna 1966 annetun vakuutuslain (National Insurance Act – Northern Ireland) 35 ja 36 §:n mukaisesti.

      Kaikki hakemukset, jotka koskevat lisäeläkettä, joka maksetaan vuonna 1992 annetun sosiaaliturvamaksuja ja -etuuksia koskevan lain (Social Security Contributions and Benefits Act 1992) 44 §:n ja vuonna 1992 annetun sosiaaliturvamaksuja ja -etuuksia (Pohjois-Irlanti) koskevan lain (Social

Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992) 44 §:n mukaisesti.”

3. Korvataan liite XI seuraavasti:

”LIITE XI

ERITYISSÄÄNNÖKSET JÄSENVALTIOIDEN LAINSÄÄDÄNNÖN SOVELTAMISEKSI

(51 artiklan 3 kohta, 56 artiklan 1 kohta ja 83 artikla)

A. BELGIA

Ei ole

B. TŠEKKI

Ei ole

C. TANSKA

1. Henkilöt, jotka asetuksen III osaston 1 luvun nojalla ovat oikeutettuja luontoisetuuksiin Tanskassa oleskelun aikana, ovat oikeutettuja tällaisiin etuuksiin samoin ehdoin kuin henkilöt, jotka kansallisen sairausvakuutuslain (*Lov om offentlig sygesikring*) mukaisesti kuuluvat ryhmään 1.

2. a) Laskettaessa eläkettä sosiaalieläkelain (*Lov om social pension*) mukaisesti pidetään rajatyöntekijän tai Tanskaan kausityöhön tulleen työntekijän Tanskassa palkkatyöntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana täyttyneitä työskentelykausia jälkeen elävän puolison osalta Tanskassa täyttyneinä asumiskausina niiltä osin kuin jälkeen elävä puoliso oli näiden kausien aikana avioliitossa edellä mainitun työntekijän kanssa ilman asumuseroa tai tosiasiallista eroa yhteensopimattomuuden vuoksi ja edellyttäen, että kyseisten kausien aikana puoliso asui toisen jäsenvaltion alueella.

   Tässä kohdassa ’kausityöllä’ tarkoitetaan työtä, joka on riippuvainen vuodenaikojen vaihtelusta ja toistuu automaattisesti joka vuosi.

   b) Laskettaessa eläkettä sosiaalieläkelain (*Lov om social pension*) mukaisesti sellaisten henkilöiden osalta, joihin ei sovelleta 2 kohdan a alakohtaa, pidetään Tanskassa ennen 1 päivää tammikuuta 1984 palkkatyöntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana täyttyneitä työskentelykausia jälkeen elävän puolison osalta Tanskassa täyttyneinä asumiskausina niiltä osin kuin jälkeen elävä puoliso oli näiden kausien aikana avioliitossa kyseisen henkilön kanssa ilman asumuseroa tai tosiasiallista eroa yhteensopimattomuuden vuoksi ja edellyttäen, että kyseisten kausien aikana puoliso asui toisen jäsenvaltion alueella.

   c) Edellä olevan a ja b alakohdan mukaisesti huomioon otettavia kausia ei oteta huomioon, jos ne ovat päällekkäisiä asianomaisen henkilön toisen

jäsenvaltion pakollista vakuutusta koskevan lainsäädännön mukaan eläkettä laskettaessa huomioon otettujen kausien kanssa tai sellaisten kausien kanssa, joiden aikana asianomainen henkilö sai eläkettä tällaisen lainsäädännön mukaan. Nämä kaudet otetaan kuitenkin huomioon, jos mainitun eläkkeen vuosittainen määrä on vähemmän kuin puolet sosiaalieläkkeen perusmäärästä.

3. a) Sen estämättä, mitä 6 artiklassa säädetään, henkilöillä, jotka eivät ole olleet palkkatyöntekijöinä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, on oikeus Tanskan sosiaalieläkkeeseen vain, jos he ovat olleet tai ovat aiemmin olleet pysyviä asukkaita Tanskassa vähintään kolme vuotta ottaen huomioon Tanskan lainsäädännön mukaiset ikärajoitukset. Jollei 4 artiklasta muuta johdu, 7 artiklaa ei sovelleta Tanskan sosiaalieläkkeeseen, johon tällaiset henkilöt ovat saaneet oikeuden.

b) Edellä mainittuja säännöksiä ei sovelleta Tanskan sosiaalieläkeoikeuksiin sellaisten henkilöiden perheenjäsenten osalta, jotka ovat tai ovat olleet palkkatyöntekijöinä Tanskassa, eikä opiskelijoiden tai heidän perheenjäsentensä osalta.

4. Tilapäinen etuus työttömälle, joka on hyväksytty *ledighedsydelse*-järjestelmään (”joustotyösuhdejärjestelmä”) (10 päivänä kesäkuuta 1997 annettu laki nro 455), kuuluu tämä asetuksen III osaston 6 luvun soveltamisalaan. Toiseen jäsenvaltioon lähteviin työttömiin sovelletaan 64 ja 65 artiklaa, jos tällä jäsenvaltiolla on samanlaiset työntekijöiden järjestelmät samaan ryhmään kuuluville henkilöille.

5. Jos Tanskan sosiaalieläkkeen saajalla on myös oikeus toisen jäsenvaltion myöntämään perhe-eläkkeeseen, näitä eläkkeitä pidetään Tanskan lainsäädäntöä sovellettaessa asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina samanlaisina etuuksina edellyttäen kuitenkin, että sillä henkilöllä, jonka vakuutus- tai asumiskausia käytetään perustana perhe-eläkkeen laskemisessa, on oikeus Tanskan sosiaalieläkkeeseen.

D. SAKSA

1. Sen estämättä, mitä 5 artiklan a kohdassa säädetään, toisen jäsenvaltion laitoksen maksamiin eläkkeisiin on sovellettava eläkkeensaajien sairausvakuutusjärjestelmän pakollista vakuutusta siinä määrin kuin yksinomaan Saksan lainsäädännössä määritellään.

2. Henkilöllä, joka saa eläkettä sekä Saksan lainsäädännön että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, katsotaan 23 artiklaa sovellettaessa olevan oikeus sairauden ja äitiyden perusteella annettaviin luontoisetuuksiin, jos Saksan sosiaalilain (*Sozialgesetzbuch V*) V osan 8 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan tämä henkilö ei kuulu pakollisen sairausvakuutuksen piiriin.

3. Sen estämättä, mitä 5 artiklan a kohdassa säädetään, sosiaalilain (*Sozialgesetzbuch VI*) VI osan 5 §:n 4 momentin 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta henkilöön, joka on oikeutettu täyteen vanhuuseläkkeeseen toisen

jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jos kyseinen henkilö pyytää liittymistä pakolliseen järjestelmään.

4. Sen estämättä, mitä tämän asetuksen 5 artiklan a kohdassa ja sosiaalilain (*Sozialgesetzbuch VI*) VI osan 7 §:n 3 momentissa säädetään, henkilö, joka kuuluu pakolliseen vakuutusjärjestelmään toisessa jäsenvaltiossa tai saa vanhuuseläkettä toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, voi liittyä Saksan vapaaehtoiseen vakuutusjärjestelmään.

5. Sosiaalilain (*Sozialgesetzbuch VI*) VI osan 253 §:n mukainen vakiokausi (*pauschale Anrechnungszeit*) määritetään ottaen huomioon vain Saksan kaudet.

6. Tapauksissa, joissa sovelletaan ennen 31 päivää joulukuuta 1991 voimassa ollutta Saksan eläkelainsäädäntöä, sovelletaan ainoastaan tuolloin voimassa ollutta Saksan lainsäädäntöä otettaessa huomioon Saksan korvaavia eläkejaksoja (*Ersatzzeiten*).

E. VIRO

1. Vanhempainetuuksia laskettaessa katsotaan muussa jäsenvaltiossa kuin Virossa täyttyneiden työskentelykausien perustuvan samaan keskimääräiseen sosiaaliverotukseen kuin niiden Virossa täyttyneiden työskentelykausien, joiden kanssa ne lasketaan yhteen. Jos henkilö on työskennellyt viitevuoden aikana vain muissa jäsenvaltioissa, etuuden laskemisen perustaksi otetaan viitevuoden ja äitiysloman välillä Virossa maksettu keskimääräinen sosiaalivero.

F. KREIKKA

Ei mitään.

G. ESPANJA

1. Kaikissa Espanjan sosiaaliturvajärjestelmissä, lukuun ottamatta virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon järjestelmää, henkilön, joka ei ole enää vakuutettu Espanjan lainsäädännön mukaan, katsotaan olevan vielä vakuutettu riskin toteutumishetkellä tämän asetuksen III osaston 5 luvun säännöksiä sovellettaessa, jos hän on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan riskin toteutumishetkellä, tai jos näin ei ole, siinä tapauksessa, että hänellä on saman riskin osalta oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

2. Tämän asetuksen III osaston 5 luvun säännöksiä sovellettaessa vuodet, joina työntekijä ei ole eläkkeeseen oikeuttavassa iässä tai pakollisessa eläkeiässä siten kuin niistä säädetään valtion eläkkeensaajia koskevan lain (*Ley de clases pasivas del Estado*) konsolidoidun tekstin 31 §:n 4 momentissa, otetaan huomioon palveluvuosina ainoastaan, jos sen riskin toteutumishetkellä, jonka perusteella työkyvyttömyys- tai perhe-eläkkeet maksetaan, edunsaaja kuului Espanjan virkamiesten erityisjärjestelmään tai harjoitti toimintaa, jonka perusteella myönnetään kyseisen järjestelmän mukainen kohtelu.

3. a) Asetuksen 56 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti Espanjan teoreettinen etuus lasketaan niiden tosiasiallisten vakuutusmaksujen perusteella, jotka henkilö on maksanut vuosina, jotka edelsivät välittömästi viimeistä maksua Espanjan sosiaaliturvaan. Jos eläkkeen perusmäärää laskettaessa on otettava huomioon muiden jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti täyttyneitä vakuutus- ja/tai asumiskausia, kyseisten kausien osalta käytetään Espanjan maksuperustaa, joka on ajallisesti lähimpänä viitekausia, ottaen huomioon kuluttajahintaindeksin kehitys.

3. b) Saatua eläkkeen määrää korotetaan lisien määrällä ja rahanarvon muutoksilla, jotka lasketaan kutakin seuraava vuotta kohti samanluontoisten eläkkeiden osalta.

4. Toisissa jäsenvaltioissa täyttyneitä kausia, jotka on laskettava virkamiesten, asevoimien ja oikeushallinnon erityisjärjestelmän mukaan, käsitellään asetuksen 56 artiklaa sovellettaessa samalla tavalla kuin ajallisesti viimeisimpiä Espanjan valtion virkamiehien täyttyneitä kausia.

H. RANSKA

1. Henkilöille, jotka saavat Ranskassa luontoisetuuksia asetuksen 17, 24 tai 26 artiklan perusteella ja jotka asuvat Ranskan Haut-Rhinin, Bas-Rhinin tai Mosellen departementeissa, toisen jäsenvaltion laitoksen puolesta myönnettyihin luontoisetuuksiin, joiden kustannuksista se vastaa, kuuluvat Alsace-Mosellen yleisestä sairausvakuutusjärjestelmästä ja pakollisesta täydentävästä paikallisesta sairausvakuutusjärjestelmästä myönnetyt etuudet.

2. Asetuksen III osaston 5 luvussa tarkoitettuihin nykyisiin tai entisiin palkkatyöntekijöihin tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin sovellettavan Ranskan lainsäädännön katsotaan kattavan sekä vanhuuseläkevakuutuksen perusjärjestelmän että lisäeläkejärjestelmän, joihin asianomainen henkilö on kuulunut.

I. IRLANTI

1. Laskettaessa ansioita Irlannin lainsäädännön mukaisten sairaus- tai työttömyysetuuksien myöntämistä varten otetaan asetuksen 21 artiklan 2 kohdasta ja 62 artiklasta poiketen palkkatyöntekijän jokaiselta työviikolta, jona hän on jonkin toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ollut palkkatyössä kyseisen ajanjakson aikana, huomioon määrä, joka vastaa palkkatyöntekijöiden keskimääräistä viikkoansiota tuona vuonna.

2. Sovellettaessa 46 artiklaa, jos asianomainen henkilö on kykenemätön tekemään työtä ja se johtaa työkyvyttömyyteen, kun häneen sovelletaan toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, Irlanti ottaa vuonna 1993 annetun konsolidoidun sosiaalihuoltolain (*Social Welfare (Consolidation) Act, 1993*) 95 §:n 1 momentin a kohdan mukaisesti huomioon kaikki kaudet, joiden aikana häntä pidettiin työhön kykenemättömyyttä seuranneen työkyvyttömyyden osalta Irlannin lainsäädännön mukaisesti kyvyttömänä työskentelemään.

J. ITALIA

Ei mitään.

K. KYPROS

Sovellettaessa asetuksen 6, 51 ja 61 artiklan säännöksiä 6 päivänä lokakuuta 1980 voimassa olleen tai sen jälkeen jatkuvan kauden osalta vakuutusviikko määritellään Kyproksen lainsäädännössä jakamalla tietyn kauden sosiaalivakuutusmaksuperustan muodostavat kokonaisansiot kyseiseen sosiaalivakuutusmaksuvuoteen sovellettavalla sosiaalivakuutusmaksuperustan muodostavien perusansioiden viikoittaisella määrällä edellyttäen, että näin määrätty viikkojen lukumäärä ei ylitä kyseisen kauden kalenteriviikkojen lukumäärää.

L. LATVIA

Ei mitään.

M. LIETTUA

Ei mitään.

N. LUXEMBURG

Ei mitään.

O. UNKARI

Ei mitään.

P. MALTA

Ei mitään.

Q. ALANKOMAAT

1. *Hoitovakuutus*

a) Kun on kyse oikeudesta luontoisetuuksiin Alankomaiden lainsäädännön mukaan tämän asetuksen III osaston 1 ja 2 luvun täytäntöönpanoa varten, luontoisetuuksiin oikeutetuilla henkilöillä tarkoitetaan

i) henkilöitä, joiden on hoitovakuutuslain (*Zorgverzekeringswet*) 2 §:n mukaisesti otettava vakuutus hoitovakuutuslaitoksesta

ja

ii) sikäli kuin he eivät jo kuulu i alakohdan soveltamisalaan, henkilöitä, jotka asuvat toisessa jäsenvaltiossa ja ovat asetuksen mukaisesti oikeutettuja terveydenhuoltoon asuinvaltiossaan niin, että Alankomaat vastaa kustannuksista.

b) Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on hoitovakuutuslain (*Zorgverzekeringswet*) mukaisesti otettava vakuutus hoitovakuutuslaitoksesta, ja 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden on rekisteröidyttävä hoitovakuutusvirastossa (*College voor zorgverzekeringen*).

c) Hoitovakuutuslain (*Zorgverzekeringswet*) ja erityissairaanhoitokuluja koskevan yleisen vakuutuslain (*Algemene wet bijzondere ziektekosten*) säännöksiä, jotka koskevat velvollisuutta suorittaa maksuja, sovelletaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin ja heidän perheenjäseniinsä. Perheenjäsenten osalta maksut peritään henkilöltä, jonka perusteella oikeus terveydenhuoltoon on saatu.

d) Hoitovakuutuslain (*Zorgverzekeringswet*) säännöksiä, jotka koskevat viivästynyttä vakuutuksen ottamista, sovelletaan soveltuvin osin, kun kyseessä on 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden viivästynyt rekisteröityminen hoitovakuutusvirastoon (*College voor zorgverzekeringen*).

e) Tilapäisesti Alankomaissa asuvilla tai oleskelevilla henkilöillä, joilla on oikeus luontoisetuuksiin muun jäsenvaltion kuin Alankomaiden lainsäädännön nojalla, on oikeus asuin- tai oleskelupaikan laitoksen Alankomaissa vakuutetuille myöntämiin luontoisetuuksiin, ottaen huomioon hoitovakuutuslain (*Zorgverzekeringswet*) 11 §:n 1–3 momentti ja 19 §:n 1 momentti, samoin kuin erityissairaanhoitokuluja koskevan yleisen vakuutuslain (*Algemene wet bijzondere ziektekosten*) mukaisiin luontoisetuuksiin.

f) Sovellettaessa 23–30 artiklaa seuraavia etuuksia käsitellään Alankomaiden lainsäädännön mukaan maksettavina eläkkeinä:

- eläkkeet, jotka on myönnetty virkamiesten ja heidän jälkeensä elävien eläkkeistä 6 päivänä tammikuuta 1966 annetun lain mukaisesti (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (Alankomaiden virkamieseläkelaki)

- eläkkeet, jotka on myönnetty sotilashenkilöiden ja heidän jälkeensä elävien eläkkeistä 6 päivänä lokakuuta 1966 annetun lain mukaisesti (*Algemene militaire pensioenwet*) (sotilaseläkelaki)

- työkyvyttömyysetuudet, jotka on myönnetty sotilaiden työkyvyttömyysetuuksista 7 päivänä kesäkuuta 1972 annetun lain mukaisesti (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (laki sotilaiden työkyvyttömyysetuuksista)

- eläkkeet, jotka on myönnetty *NV Nederlandse spoorwegen* (Alankomaiden rautatieyhtiö) -yhtiön työntekijöiden ja heidän jälkeensä elävien eläkkeistä 15

päivänä helmikuuta 1967 annetun lain mukaisesti (*Spoorwegpensioenwet*) (rautatie-eläkelaki)

- eläkkeet, jotka on myönnetty työskentelyedellytyksistä Alankomaiden rautatieyhtiössä annetun asetuksen mukaan (*Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen*)

– etuudet, jotka on myönnetty henkilöille, jotka ovat jääneet eläkkeelle ennen eläkkeellejääntiin oikeuttavaa 65 vuoden ikää sellaisen eläkkeen perusteella, jonka tarkoituksena on tarjota aiemmin työssä olleille henkilöille vanhuusiän tuloturva, tai etuudet, jotka on saatu poistuttaessa ennenaikaisesti työmarkkinoilta valtion perustaman tai työmarkkinasopimuksella perustetun vähintään 55-vuotiaille tarkoitetun järjestelmän mukaisesti, jolloin etuusprosentti on vähintään 70 prosenttia viimeisestä palkasta

g) Sovellettaessa tämän asetuksen III osaston 1 ja 2 lukua on korvaushakemuksettomalta kaudelta maksettavaa palautusta, joka myönnetään Alankomaiden järjestelmän mukaan terveydenhoitopalvelujen vähäisen käytön perusteella, pidettävä sairauden perusteella myönnettävänä rahaetuutena.

h) Sovellettaessa 34 artiklaa Alankomaat toimittaa luettelon arvioiduista määristä, jotka ovat mahdollisimman lähellä todellisuudessa aiheutuneita kustannuksia.

2. Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön (*Algemene Ouderdomswe – AOW*) soveltaminen

a) Alankomaiden yleistä vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön (*Algemene Ouderdomswet*) 13 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähennystä ei sovelleta 1 päivää tammikuuta 1957 edeltäviin kalenterivuosiin, joiden aikana edunsaaja, joka ei täytä edellytyksiä kyseisten vuosien käsittelemiseksi vakuutuskausina,

- asui Alankomaissa ikävuosina 15–65

- asui toisessa jäsenvaltiossa mutta työskenteli Alankomaissa Alankomaihin sijoittautuneen työnantajan palveluksessa tai

- työskenteli toisessa jäsenvaltiossa kausina, joita pidetään vakuutuskausina Alankomaiden sosiaaliturvajärjestelmässä.

Poiketen siitä, mitä AOW:n 7 §:ssä säädetään, henkilöillä, jotka asuivat tai työskentelivät Alankomaissa edellä mainittujen edellytysten mukaisesti vain ennen 1 päivää tammikuuta 1957, katsotaan myös olevan oikeus eläkkeeseen.

b) AOW:n 13 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähennystä ei sovelleta 2 päivää elokuuta 1989 edeltäviin kalenterivuosiin, joiden aikana 16–65-vuotias henkilö, joka on tai oli naimisissa, ei ollut vakuutettuna edellä mainitun lainsäädännön mukaisesti ja asui muun jäsenvaltion kuin Alankomaiden alueella, jos nämä kalenterivuodet ovat päällekkäisiä vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet kyseisen lainsäädännön mukaisesti henkilön puolison osalta, tai kalenterivuosien kanssa, jotka otetaan huomioon 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, edellyttäen että avioliitto oli voimassa tuona aikana.

Poiketen siitä, mitä AOW:n 7 §:ssä säädetään, tällä henkilöllä katsotaan olevan oikeus eläkkeeseen.

c) AOW:n 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua vähennystä ei sovelleta 1 päivää tammikuuta 1957 edeltäviin kalenterivuosiin, joiden aikana eläkkeensaajan puoliso, joka ei täytä edellytyksiä kyseisten vuosien käsittelemiseksi vakuutuskausina,

- asui Alankomaissa ikävuosina 15–65

- asui toisessa jäsenvaltiossa mutta työskenteli Alankomaissa Alankomaihin sijoittautuneen työnantajan palveluksessa tai

- työskenteli toisessa jäsenvaltiossa kausina, joita pidetään vakuutuskausina Alankomaiden sosiaaliturvajärjestelmässä.

d) AOW:n 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua vähennystä ei sovelleta 2 päivää elokuuta 1989 edeltäviin kalenterivuosiin, joiden aikana 16–65-vuotias eläkkeensaajan puoliso asui muun jäsenvaltion kuin Alankomaiden alueella eikä ollut vakuutettuna edellä mainitun lainsäädännön mukaisesti, jos nämä kalenterivuodet ovat päällekkäisiä vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet kyseisen lainsäädännön mukaisesti eläkkeensaajan osalta, tai kalenterivuosien kanssa, jotka otetaan huomioon 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, edellyttäen että avioliitto oli voimassa tuona aikana.

e) 2 kohdan a–d alakohtaa ei sovelleta kausiin, jotka ovat päällekkäisiä

- kausien kanssa, jotka voidaan ottaa huomioon laskettaessa eläkeoikeuksia muun jäsenvaltion kuin Alankomaiden vanhuusvakuutusta koskevan lainsäädännön mukaisesti, tai

- kausien kanssa, joiden osalta asianomainen henkilö on saanut vanhuuseläkettä kyseisen lainsäädännön mukaisesti.

  Toisen jäsenvaltion vapaaehtoisen järjestelmän vakuutuskausia ei oteta huomioon tätä säännöstä sovellettaessa.

f) Edellän olevan 2 kohdan a–d alakohtaa sovelletaan vain, jos asianomainen henkilö on asunut yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa

kuusi vuotta 59 ikävuoden jälkeen ja vain sen ajan, jona hän asuu jossakin näistä jäsenvaltioista.

g) Poiketen siitä, mitä AOW:n IV luvussa säädetään, kaikilla muussa jäsenvaltiossa kuin Alankomaissa asuvilla henkilöillä, joiden puoliso kuuluu kyseisen lainsäädännön mukaan pakolliseen vakuutukseen, on lupa ottaa vapaaehtoinen vakuutus kyseisen lainsäädännön mukaisesti kausiksi, joiden aikana puolisolla on pakollinen vakuutus.

Tämä lupa ei pääty, jos puolison pakollinen vakuutus päättyy hänen kuolemansa johdosta ja jos jälkeen elävä saa eläkettä vain yleisen perhe-eläkelain (*Algemene nabestaandenwet*) mukaisesti.

Kaikissa tapauksissa lupa vapaaehtoisen vakuutuksen osalta päättyy päivänä, jolloin henkilö saavuttaa 65 vuoden iän.

Vapaaehtoiseen vakuutuksen maksettava vakuutusmaksu vahvistetaan niiden AOW:n säännösten mukaisesti, jotka koskevat vapaaehtoiseen vakuutuksen maksettavan vakuutusmaksun määrittämistä. Jos vapaaehtoinen vakuutus kuitenkin seuraa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vakuutuskautta, maksu vahvistetaan niiden AOW:n säännösten mukaisesti, jotka koskevat pakolliseen vakuutukseen maksettavan vakuutusmaksun määrittämistä, ja huomioon otettavat tulot katsotaan saaduiksi Alankomaissa.

h) Edellä olevan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettua lupaa ei myönnetä kenellekään, joka on vakuutettuna toisen jäsenvaltion eläkkeitä tai perhe-etuuksia koskevan lainsäädännön mukaisesti.

i) Kaikkien, jotka haluavat ottaa 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun vapaaehtoisen vakuutuksen, on haettava sitä sosiaalivakuutuspankista (*Sociale Verzekeringsbank*) vuoden kuluessa sen päivämäärän jälkeen, jona osallistumista koskevat edellytykset täyttyvät.

j) Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa vain 15 ikävuoden jälkeen täyttyneet AOW:n mukaiset vakuutuskaudet otetaan huomioon vakuutuskausina.

3. *Alankomaiden yleisen perhe-eläkelain (Algemene nabestaandenwet – ANW) soveltaminen*

a) Henkilöä, joka on ollut pakollisesti vakuutettuna yleisen perhe-eläkelain (*Algemene nabestaandenwet – ANW*) mukaisesti, pidetään III osaston 5 lukua sovellettaessa vakuutettuna kyseisen lainsäädännön mukaisesti riskin toteutumishetkellä, jos henkilö on vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan saman riskin osalta, tai jos näin ei ole, siinä tapauksessa, että hänellä on oikeus perhe-eläkkeeseen toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

b) Jos jälkeen elävä puoliso on oikeutettu ANW:n mukaiseen perhe-eläkkeeseen 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, eläke lasketaan 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Sovellettaessa näitä säännöksiä myös 1 päivää lokakuuta 1959 edeltäviä vakuutuskausia pidetään Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti täyttyneinä vakuutuskausina, jos kyseisten kausien aikana yli 15-vuotias vakuutettu

- asui Alankomaissa tai

- asui toisessa jäsenvaltiossa mutta työskenteli Alankomaissa Alankomaihin sijoittautuneen työnantajan palveluksessa, tai

- työskenteli toisessa jäsenvaltiossa kausina, joita pidetään vakuutuskausina Alankomaiden sosiaaliturvajärjestelmässä.

c) Kausia, jotka otetaan huomioon 3 kohdan b alakohdan säännösten mukaan, ei oteta huomioon, jos ne ovat päällekkäisiä sellaisten vakuutuskausien kanssa, jotka ovat täyttyneet toisen jäsenvaltion perhe-eläkkeitä koskevan lainsäädännön mukaan.

d) Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa vain 15 ikävuoden jälkeen täyttyneet Alankomaiden lainsäädännön mukaiset vakuutuskaudet otetaan huomioon vakuutuskausina.

e) Poiketen siitä, mitä ANW:n 63a §:n 1 momentissa säädetään, muussa jäsenvaltiossa kuin Alankomaissa asuvalla henkilölle, jonka puoliso on pakollisesti vakuutettuna ANW:n mukaisesti, annetaan lupa ottaa vapaaehtoinen vakuutus kyseisen lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen että tällainen vakuutus on alkanut jo [*asetuksen (EY) N:o 883/2004 soveltamispäivä*], mutta vain niitä kausia varten, joiden aikana puoliso on pakollisesti vakuutettu. Lupa päättyy päivänä, jona puolison pakollinen vakuutus ANW:n nojalla päättyy, ellei puolison pakollinen vakuutus pääty hänen kuolemansa johdosta ja jos jälkeen elävä saa eläkettä vain ANW:n mukaisesti.

Kaikissa tapauksissa lupa vapaaehtoisen vakuutuksen osalta päättyy päivänä, jolloin henkilö saavuttaa 65 vuoden iän.

Vapaaehtoiseen vakuutuksen maksettava vakuutusmaksu vahvistetaan niiden ANW:n säännösten mukaisesti, jotka koskevat vapaaehtoiseen vakuutuksen maksettavan vakuutusmaksun määrittämistä. Jos vapaaehtoinen vakuutus kuitenkin seuraa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua vakuutuskautta, maksu vahvistetaan niiden ANW:n säännösten mukaisesti, jotka koskevat pakolliseen vakuutukseen maksettavan vakuutusmaksun määrittämistä, ja huomioon otettavat tulot katsotaan saaduiksi Alankomaissa.

4. *Työkyvyttömyyttä koskevan Alankomaiden lainsäädännön soveltaminen*

a) Henkilö, joka ei ole enää vakuutettuna yleisen työkyvyttömyyttä koskevan lain (*Algemene Arbeidsongeschiktheidswet – AAW*), itsenäisten ammatinharjoittajien työkyvyttömyyttä koskevan lain (*Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen – WAZ*) ja/tai työkyvyttömyysvakuutusta koskevan lain (*Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering – WAO*) mukaisesti, katsotaan olevan vielä vakuutettu riskin toteutumishetkellä tämän asetuksen III osaston 5 luvun säännöksiä sovellettaessa, jos hän on vakuutettu saman riskin osalta toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, tai jos näin ei ole, siinä tapauksessa, että hänellä on saman riskin osalta oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

b) Jos 4 kohdan a alakohdan mukaisesti asianomaisella henkilöllä on oikeus Alankomaiden työkyvyttömyysetuuteen, 52 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä etuuden laskemiseksi määritetään

i) WAO:n säännösten mukaisesti, jos henkilö ennen työkyvyttömyyttä toimi viimeksi palkkatyöntekijänä 1 artiklan a kohdan mukaisesti

ii) WAZ:n säännösten mukaisesti, jos henkilö ennen työkyvyttömyyttä toimi viimeksi itsenäisenä ammatinharjoittajana 1 artiklan b kohdan mukaisesti.

c) Laskiessaan etuuksia WAO:n tai WAZ:n mukaisesti Alankomaiden laitokset ottavat huomioon

- palkkatyön kaudet ja vastaavat kaudet, jotka ovat täyttyneet Alankomaissa ennen 1 päivää heinäkuuta 1967

- WAO:n mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet

- henkilön vakuutuskaudet, jotka ovat täyttyneet 15 ikävuoden jälkeen AAW:n mukaisesti, kunhan nämä eivät ole päällekkäisiä WAO:n mukaisesti täyttyneiden vakuutuskausien kanssa

- WAZ:n mukaisesti täyttyneet vakuutuskaudet.

5. *Alankomaiden perhe-etuuksia koskevan lainsäädännön soveltaminen*

a) Henkilöä, johon ryhdytään soveltamaan yleistä perhe-etuuslakia (*Algemene Kinderbijslagwet – AKW*) jonkin vuosineljänneksen aikana ja johon sovellettiin kyseisen vuosineljänneksen ensimmäisenä päivänä toisen jäsenvaltion vastaavaa lainsäädäntöä, pidetään vakuutettuna Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti kyseisestä ensimmäisestä päivästä lähtien.

b) Perhe-etuuksien määrä, johon 5 artiklan a kohdan mukaisesti AKW:n nojalla vakuutettuna pidettävä henkilö on oikeutettu, määritetään 89 artiklassa tarkoitetussa täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

R. ITÄVALTA

1. Toisessa jäsenvaltiossa koulussa tai vastaavassa oppilaitoksessa olemista pidetään vastaavana kuin koulussa tai oppilaitoksessa olemista yleisen sosiaaliturvalain (*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz – ASVG*) 227 §:n 1 momentin 1 kohdan ja 228 §:n 1 momentin 3 kohdan, kaupan ja teollisuuden työntekijäin sosiaalivakuutuslain (*Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz – GSVG*) 116 §:n 7 momentin sekä maanviljelijöiden sosiaalivakuutuslain (*Bauern-Sozialversicherungsgesetz – BSVG*) 107 §:n 7 momentin mukaisesti, jos henkilöön on sovellettu jossakin vaiheessa Itävallan lainsäädäntöä sillä perusteella, että hän on toiminut palkkatyöntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, ja ASVG:n 227 §:n 3 momentissa, GSVG:n 116 §:n 9 momentissa ja BSGV:n 107 §:n 9 momentissa säädetyt maksut on maksettu.

2. Jos [*uuden täytäntöönpanoasetuksen DG 12*] johtaa siihen, että yleisen sosiaaliturvalain (*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz – ASVG*) 227 a ja 228 a §:n, kaupan ja teollisuuden työntekijäin sosiaalivakuutuslain (*Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz – GSVG*) 116 a ja 116 b §:n sekä maanviljelijöiden sosiaalivakuutuslain (*Bauern-Sozialversicherungsgesetz – BSVG*) 107 a ja 107 b §:n mukaiset lapsenhoitokaudet korvautuvat toisessa jäsenvaltiossa täyttyneillä vakuutuskausilla, 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti laskettua teoreettista määrää on lisättävä määrällä, joka saataisiin Itävallan lainsäädännön mukaan, jos lapsenhoitokaudet otettaisiin huomioon kyseisten vakuutuskausien osalta.

3. Laskettaessa 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pro rata -etuutta Itävallan lainsäädännön mukaisia maksujen erityiskorotuksia lisävakuutusta ja kaivostyöntekijöiden lisäetuutta varten ei oteta huomioon. Näissä tapauksissa ilman kyseisiä maksuja laskettuun pro rata -etuuteen lisätään tarvittaessa vähentämättömät maksujen erityiskorotukset lisävakuutusta ja kaivostyöntekijöiden lisäetuutta varten

4. Jos 6 artiklan mukaiset Itävallan eläkevakuutusjärjestelmän korvaavat jaksot ovat täyttyneet mutta niitä ei voida käyttää laskentaperustana yleisen sosiaaliturvalain (*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz – ASVG*) 238 ja 239 §:n, kaupan ja teollisuuden työntekijäin sosiaalivakuutuslain (*Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz – GSVG*) 122 ja 123 §:n sekä maanviljelijöiden sosiaalivakuutuslain (*Bauern-Sozialversicherungsgesetz – BSVG*) 113 ja 114 §:n mukaisesti, käytetään lapsenhoitokausia koskevaa laskentaperustaa ASVG:n 239 §:n, GSVG:n 123 §:n ja BSVG:n 114 §:n mukaisesti.

5. Tämän asetuksen soveltamisen seurauksena sellaisten henkilöiden oikeus etuuksiin ei saa vähentyä, joiden sosiaaliturvatilanne on kärsinyt poliittisten tai uskonnollisten syiden tai heidän syntyperäänsä koskevien syiden vuoksi.

S. PUOLA

Ei mitään.

T. PORTUGALI

Ei mitään.

U. SLOVENIA

Ei mitään.

V. SLOVAKIA

Ei mitään.

W. SUOMI

1. Henkilöä, joka ei ole enää vakuutettu kansaneläkejärjestelmässä, pidetään tämän asetuksen III osaston 5 lukua sovellettaessa edelleen vakuutettuna, jos hän on riskin toteutumishetkellä vakuutettu toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti saman riskin osalta, tai jos näin ei ole, hänellä on saman riskin osalta oikeus etuuteen toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Viimeksi mainittu edellytys katsotaan kuitenkin täyttyneeksi 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa.

2. Suomen kansaneläkettä koskevan oikeuden määrittämiseksi ja määrän laskemiseksi 52–54 artiklan mukaisesti toisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla hankittuja eläkkeitä kohdellaan samalla tavalla kuin Suomen lainsäädännön nojalla hankittuja eläkkeitä.

3. Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa Suomen ansiosidonnaisia eläkkeitä koskevan lainsäädännön mukaisen laskennallisen kauden ansioiden laskemiseksi on siinä tapauksessa, että henkilö on toiminut osan Suomen lainsäädännön mukaista viitekautta toisessa jäsenvaltiossa palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana ja hänelle on täyttynyt siihen perustuvia eläkevakuutuskausia, katsottava laskennallisen kauden ansioiden vastaavan sitä summaa, jonka henkilö on ansainnut viitekauden aikana Suomessa ja joka jaetaan Suomessa viitekautena täyttyneiden vakuutuskuukausien lukumäärällä.

X. RUOTSI

1. Jos vanhempainloma-avustus maksetaan 67 artiklan mukaisesti perheenjäsenelle, joka ei ole työssä, maksetun vanhempainloma-avustuksen määrä vastaa perusmäärää tai alinta määrää.

2. Vakuutuskausien yhteenlaskemista koskevia tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta siirtymäkauden säännöksiin Ruotsin lainsäädännössä, joka koskee oikeutta eläketakuuseen vuonna 1937 tai ennen sitä syntyneiden henkilöiden osalta, jotka ovat asuneet Ruotsissa tietyn ajan ennen eläkkeen hakemista (laki 2000:789).

3. Laskettaessa nimellistuloja ansiosidonnaista sairausetuutta ja ansiosidonnaista aktivointikorvausta varten kansallisen vakuutuslain (*Lag (1962:381) om allmän försäkrings*) 8 luvun mukaisesti sovelletaan seuraavaa:

a) jos vakuutettu on viitekaudella kuulunut palkkatyöntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana myös yhden tai useamman muun jäsenvaltion lainsäädännön piiriin, kyseisistä jäsenvaltioista saatujen tulojen katsotaan vastaavan vakuutetun Ruotsissa viitekautena saamia keskimääräisiä bruttotuloja siten, että Ruotsissa saadut tulot jaetaan niiden ansaintakuukausien lukumäärällä

b) jos etuudet lasketaan 46 artiklan mukaisesti eikä henkilö ole vakuutettu Ruotsissa, viitekausi määritetään edellä mainitun lain 8 luvun 2 ja 8 §:n mukaisesti ikään kuin asianomainen henkilö olisi vakuutettu Ruotsissa. Jos asianomaisella henkilöllä ei ole eläkettä kerryttävää tuloa tämän kauden aikana ansiosidonnaisia vanhuuseläkkeitä koskevan lain (1998:674) mukaan, viitekauden sallitaan alkavan aiemmasta ajankohdasta, jolloin vakuutetulla oli tuloa palkkatyöstä Ruotsissa.

4. a) Laskettaessa teoreettisia eläketuloja ansiosidonnaista perhe-eläkettä varten (laki 2000:461), jos Ruotsin lainsäädännön mukainen vaatimus siitä, että henkilöllä on ollut eläkeoikeus vähintään kolmena vuonna vakuutetun kuolemaa välittömästi edeltäneiden viiden vuoden aikana (viitekausi), ei täyty, huomioon otetaan myös muissa jäsenvaltioissa täyttyneet vakuutuskaudet ikään kuin ne olisivat täyttyneet Ruotsissa. Muissa jäsenvaltioissa täyttyneiden vakuutuskausien katsotaan perustuvan keskimääräiseen Ruotsin eläkekertymään. Jos asianomaisella henkilöllä on Ruotsissa vain yhden vuoden eläkekertymä, kaikkien toisessa jäsenvaltiossa täyttyneiden vakuutuskausien katsotaan olevaan määrältään samoja.

b) Laskettaessa teoreettista eläkekertymää perhe-eläkettä varten, joka liittyy 1 päivänä tammikuuta 2003 tai sen jälkeen sattuneisiin kuolemantapauksiin, jos Ruotsin lainsäädännön vaatimus siitä, että eläkekertymää on ollut vähintään kahtena vuonna vakuutetun kuolemaa välittömästi edeltäneiden neljän vuoden aikana (viitekausi), ei täyty, mutta viitekauden aikana täyttyi vakuutuskausia toisessa jäsenvaltiossa, kaikkien kyseisten vuosien katsotaan perustuvan samaan eläkekertymään kuin Ruotsissa vietetyn vuoden.

Y. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

1. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan henkilöllä voi olla oikeus vanhuuseläkkeeseen, jos

a) entisen puolison maksut otetaan huomioon ikään kuin ne olisivat tämän henkilön omia maksuja tai

b) tämän henkilön puoliso tai entinen puoliso täyttää asianmukaiset maksuedellytykset,

jolloin kaikissa tapauksissa edellytetään, että puoliso tai entinen puoliso toimii tai oli toiminut palkkatyöntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana, johon oli sovellettu kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädäntöä, tämän asetuksen III osaston 5 luvun

säännöksiä sovelletaan määritettäessä oikeutta etuuteen Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan. Tässä tapauksessa kyseisessä 5 luvussa tehtyjä viittauksia ”vakuutuskausiin” pidetään viittauksena vakuutuskausiin, jotka ovat täyttyneet

i) puolison tai entisen puolison osalta, jos hakemuksen tekee

- avioliitossa oleva nainen tai

- henkilö, jonka avioliitto on päättynyt muutoin kuin puolison kuoleman vuoksi, tai

ii) entisen puolison osalta, jos hakemuksen tekee

- leskeksi jäänyt mies, joka välittömästi ennen eläkeikää ei ole oikeutettu leskeksi jääneen vanhemman avustukseen, tai

- leskeksi jäänyt nainen, joka välittömästi ennen eläkeikää ei ole oikeutettu leskeksi jääneen äidin etuuteen, leskeksi jääneen vanhemman avustukseen tai leskeneläkkeeseen tai joka on oikeutettu vain ikään suhteutettuun leskeneläkkeeseen, joka on laskettu asetuksen 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti; tässä yhteydessä ’ikään suhteutetulla leskeneläkkeellä’ tarkoitetaan leskeneläkettä, jota maksetaan alennettu määrä vuoden 1992 sosiaaliturvamaksuja ja -etuuksia koskevan lain (*Social Security Contributions and Benefits Act 1992*) 39 §:n 4 momentin mukaisesti.

2. Sovellettaessa 6 artiklaa säännöksiin, jotka koskevat oikeutta hoitoavustuksiin, hoitajan avustukseen ja työkyvyttömän elatusavustukseen, työskentely-, itsenäisen ammatinharjoittamisen tai asumiskaudet, jotka ovat täyttyneet muun jäsenvaltion kuin Yhdistyneen kuningaskunnan alueella, otetaan huomioon siinä määrin kuin on tarpeellista, jotta oleskelua Yhdistyneessä kuningaskunnassa koskevat edellytykset täyttyvät, ennen päivää, jolloin oikeus kyseessä olevaan avustukseen saavutetaan.

3. Asetuksen 7 artiklaa sovelletaan kaikkiin Yhdistyneen kuningaskunnan työkyvyttömyys-, vanhuus- tai perhe-eläkkeen rahaetuuksien, työtapaturmiin ja ammattitauteihin liittyvien eläkkeiden sekä kuolemantapauksen johdosta annettavien avustusten saajiin, jotka oleskelevat toisen jäsenvaltion alueella.

4. Sovellettaessa 46 artiklaa, jos asianomainen henkilö on kykenemätön tekemään työtä ja se johtaa työkyvyttömyyteen, kun häneen sovelletaan toisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, Yhdistynyt kuningaskunta ottaa vuonna 1992 annetun sosiaaliturvamaksuja ja -etuuksia koskevan lain (*Social Security Contributions and Benefits Act 1992*) 30A §:n 5 momentin mukaisesti huomioon kaikki kaudet, jonka aikana asianomainen henkilö on työkyvyttömyyden osalta saanut

i) sairauteen liittyviä rahaetuuksia tai palkkaa niiden sijasta

ii) III osaston 4 ja 5 luvussa tarkoitettuja etuuksia, jotka on myönnetty työhön kykenemättömyyttä seuraavan työkyvyttömyyden vuoksi

toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, ikään kuin ne olisivat tilapäiseen työkyvyttömyyteen liittyviä etuuskausia vuonna 1992 annetun sosiaaliturvamaksuja ja etuuksia koskevan lain (*Social Security Contributions and Benefits Act 1992*) 30A §:n 1–4 momentin mukaisesti.

5. Sovellettaessa 46 artiklaa huomioon otetaan vain kaudet, joiden aikana henkilö on ollut kykenemätön työhön Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan.

6. (1) Laskettaessa ansiotekijää, kun määritetään oikeutta etuuksiin Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan, kunkin palkkatyöntekijänä toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toimitun työviikon osalta, joka alkoi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti asianomaisen tuloverotusvuoden aikana, asianomaisen henkilön katsotaan maksaneen maksuja ansiotyöntekijänä (”employed earner”) tai maksaneen vakuutusmaksuja sellaisten ansioiden perusteella, jotka vastaavat kahta kolmasosaa kyseisen vuoden ylemmästä ansiorajasta.

(2) Sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa

a) jos jonakin 6 päivänä huhtikuuta 1975 tai sen jälkeen alkaneena tuloverotusvuonna palkkatyöntekijänä toimivalle henkilölle on kertynyt vakuutus-, työskentely- tai asumiskausia yksinomaan muussa jäsenvaltiossa kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja 6 kohdan 1 alakohdan soveltamisesta seuraa, että kyseinen vuosi lasketaan vaatimukset täyttäväksi vuodeksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa, hänen katsotaan olleen vakuutettuna 52 viikkoa kyseisenä vuonna kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa

b) jos mitään 6 päivänä huhtikuuta 1975 tai sen jälkeen alkanutta tuloverotusvuotta ei lasketa vaatimukset täyttäväksi vuodeksi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan sovellettaessa 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa, kaikki kyseisenä vuonna kertyneet vakuutus-, työskentely- tai asumiskaudet jätetään ottamatta huomioon.

(3) Muutettaessa ansiotekijä vakuutuskausiksi jaetaan kyseisenä Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisena tuloverotusvuonna saavutettu ansiotekijä tämän vuoden alemmalla ansiorajalla. Tulos ilmaistaan kokonaislukuna, eikä mitään jäljelle jääviä osia oteta huomioon. Näin lasketun luvun katsotaan osoittavan niiden vakuutusviikkojen määrän, jotka ovat kertyneet Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaan kyseisen vuoden aikana edellyttäen, että tällainen luku ei ole suurempi kuin niiden viikkojen määrä, joiden aikana asianomainen henkilö kyseisenä vuonna kuului tämän lainsäädännön piiriin.”